

Tiên kiếp đưa bước chân con người hiện hữu trên cõi đời này, từ bé thơ vừa mới chào đời, đến khi trưởng thành, dần thân vào đời và đi dần trở về quê cũ. Đó là những chuỗi ngày dài, nhưng trăm năm cũng chỉ là hạn hữu so với tấm lòng vũ trụ vô tận. Làm sao ta có thể nhìn lại mình để thấy sự có mặt trên cõi nhân gian này là gì, đi đâu, như bao lần đã đi qua, quên lãng. Bước chân này để tìm nhau, để cho nhau những nhận thức vào đời, để biết mình đang là kẻ lang thang. Chỉ có vòng tay này, dù vô nghĩa, dù huyền thoại, dù trống không, nhưng đã đưa em vào đời, đưa em rời khỏi vực sâu, để thấy bao điều ấm áp, và hư ảo của cuộc đời soi rõ để...

M ẮT VƯƠNG MÀU HY VỌNG

*Có những hạt mưa
Thấm ướt cuộc đời
Có những cơn mưa
Rơi xuống cuộc đời
Vui tình lãng du
Lóng lánh mắt hồ
Trở thành tình cầu
Cho đời băng khuâng*

*Có những hạt mưa
Đi qua đời người
Để người thành gió
Để người thành mưa
Đùa theo cơn gió
Níu kéo tình người
Bao cơn mù lòa
Thấy mình là người
Thấy mình là người
Vì trong trái tim
Còn chút cơn đau
Còn chút xót xa
Còn bóng con người
Nên tình cười vui*

16.10.05